

2020/2134(INI)

14.1.2021

STANOVISKO

Výboru pre rozvoj

pre Výbor pre zahraničné veci

o vplyve zmeny klímy na ľudské práva a úlohe ochrancov životného prostredia
v tejto oblasti
(2020/2134(INI))

Spravodajca výboru požiadaného o stanovisko: Miguel Urbán Crespo

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pre rozvoj vyzýva Výbor pre zahraničné veci, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

- A. keďže v posledných rokoch ochrancovia životného prostredia čoraz častejšie čelia vraždám, únosom, mučeniu, rodovo motivovanému násiliu, hrozbám, obťažovaniu, zastrahovaniu, očierňujúcim kampaniam, kriminalizácii, súdnemu obťažovaniu, nútenému vyst'ahovaniu a vysídľovaniu;
 - B. keďže kriminalizácia ochrancov životného prostredia je v mnohých krajinách bežná a strategické súdne spory proti nim, ktoré vedie verejná správa, presmerúvajú zdroje, energiu a pozornosť od práce ochrancov k riešeniu zdĺhavých a často neopodstatnených súdnych konaní;
 - C. keďže hospodárska kríza, ktorá sa očakáva ako dôsledok pandémie COVID-19, môže viesť štáty k tomu, že presmerujú finančné prostriedky od ochrany životného prostredia, aby sa stimuloval krátkodobý hospodársky rast, čo povedie k použitiu väčšieho násilia na donútenie komunít k tomu, aby opustili svoje pozemky s cieľom využiť ich;
1. zdôrazňuje, že rozvojové krajiny vrátane malých ostrovných rozvojových štátov (SIDS) sú najviac vystavené zmene klímy a že ich aktivisti v oblasti ľudských práv a ochrancovia životného prostredia, ktorí sú často členmi pôvodných alebo tradičných komunít, sa musia zaoberať viacerými formami násilia, od psychologického a fyzického ohrozenia až po obmedzenie ich slobody, súdne prenasledovanie a či dokonca vraždu za to, že chránia svoje pozemky, dedičstvo a životné prostredie pred dôsledkami využívania prírodných zdrojov; uznáva, že opatrenia, ktoré vykonávajú ochrancovia životného prostredia, sú nevyhnutné, pretože hľadajú, navrhujú a šíria realizovateľné riešenia a mechanizmy na prevenciu, odolnosť a prispôsobenie sa zmene klímy pre ľudí žijúcich v postihnutých oblastiach;
 2. pripomína, že pokračujúce ničenie a zhoršovanie biodiverzity oslabí uplatňovanie širokej škály ľudských práv; vyjadruje poľutovanie nad tým, že štáty úplne nespĺnili cieľ zníženia miery straty biodiverzity; pripomína, že škodlivé účinky degradácie ekosystémov neúmerne znášajú chudobní ľudia, pričom niekedy sú hlavným faktorom spôsobujúcim chudobu a sociálne konflikty; opakuje povinnosť štátov účinne riešiť príčiny straty biodiverzity, a to aj začleňovaním povinností týkajúcich sa ochrany a udržateľného využívania zdrojov do širších rozvojových politík; v širšom zmysle zdôrazňuje, že štáty majú povinnosť chrániť nielen ochrancov životného prostredia, ale aj ekosystémy, od ktorých závisia ľudské práva mnohých ľudí;
 3. zdôrazňuje, že potravinová bezpečnosť, zdravotná bezpečnosť a hospodárska bezpečnosť obyvateľstva rozvojových krajín priamo závisia od biodiverzity; vyjadruje poľutovanie nad tým, že zhoršovanie biodiverzity spôsobené zmenou klímy a následná strata zdrojov zvyšujú zraniteľnosť týchto obyvateľov a poškodzujú ich základné práva a dôstojnosť;
 4. zdôrazňuje, že rozvojové krajiny nemôžu samy riešiť dôsledky zmeny klímy a že sú často závislé od medzinárodnej pomoci, pokiaľ ide o ich schopnosť krízového riadenia a schopnosť prispôbiť sa zmene klímy a predvídať jej dôsledky; v tejto súvislosti

prípomína záväzok signatárskych krajín Parížskej dohody mobilizovať aspoň 100 miliárd USD ročne na uskutočnenie činností na zmiernenie zmeny klímy a adaptáciu na ňu v rozvojových krajinách s cieľom posilniť odolnosť dotknutých obyvateľov;

5. vyzýva Úniu a jej členské štáty, aby na nadchádzajúcom Valnom zhromaždení OSN podporili celosvetové uznanie práva na bezpečné, čisté, zdravé a udržateľné životné prostredie;
6. zdôrazňuje význam kľúčovej úlohy environmentálnych aktivistov pri ochrane základných práv a dôstojnosti tých, ktorých ovplyvňujú účinky zmeny klímy; zdôrazňuje, že sú nenahraditeľní pri zdôrazňovaní a ochrane našich verejných statkov, najmä oblastí s dedičstvom pôvodného obyvateľstva a komunit;
7. konštatuje, že environmentálni aktivisti často pracujú v nebezpečnom prostredí, kde vládnu ozbrojené strety, nadmerné využívanie zdrojov a pytliactvo, pričom toto napätie len zvyšuje zhoršovanie životného prostredia a vyčerpávanie zdrojov;
8. vyjadruje hlboké znepokojenie nad rastúcou kriminalizáciou a prenasledovaním environmentálnych aktivistov v rozvojových krajinách, ktorí sa stali obeťami útokov mnohých páchatel'ov, ako sú ozbrojené skupiny a milície alebo súkromné osoby, a zavražďovanie niektorými vládami a nadnárodnými spoločnosťami, ktoré na niektorých miestach investujú do projektov prispievajúcich k využívaniu prírodných neobnoviteľných zdrojov, čím spôsobujú odlesňovanie, stratu biodiverzity a porušovanie ľudských práv, ktoré postihujú najmä ženy, miestne komunity a pôvodné obyvateľstvo; v tejto súvislosti pripomína, že domorodé obyvateľstvo zohráva kľúčovú úlohu pri udržateľnom riadení prírodných zdrojov a ochrane biodiverzity; vyzýva EÚ, aby nefinancovala projekty, ktoré by mohli prispievať k vyst'ahovaniu pôvodného obyvateľstva z domovských oblastí; odporúča, aby členské štáty EÚ, ktoré tak ešte neurobili, ratifikovali Dohovor Medzinárodnej organizácie práce (MOP) č. 169 o domorodom a kmeňovom obyvateľstve; vyzýva EÚ a jej partnerské krajiny, aby uznali a chránili práva pôvodného obyvateľstva na vlastníctvo a kontrolu svojej pôdy a prírodných zdrojov, ako sa stanovuje v Deklarácii OSN o právach pôvodného obyvateľstva a Dohovore MOP č. 169, a aby dodržiavali zásadu slobodného, predchádzajúceho a informovaného súhlasu umožnením kolektívnej registrácie pôdy; odsudzuje akékoľvek pokusy o dereguláciu ochrany životného prostredia a ľudských práv v kontexte pandémie COVID-19 a ďalších kríz; vyjadruje hlboké znepokojenie nad situáciou ochrancov životného prostredia a oznamovateľov na celom svete; vyzýva Komisiu, aby podporovala ochrancov životného prostredia na celom svete a zabezpečila akčný plán proti zvýšenému násiliu pri nútenom odchode spoločenstiev z ich území vzhľadom na pandémiu COVID-19;
9. zdôrazňuje, že hoci k útokom a hrozbám dochádza všade na svete, osobitný spravodajca OSN pre situáciu obhajcov ľudských práv uvádza, že je obzvlášť dramatická je situácia v Latinskej Amerike a Ázii, kde niektorí medzinárodní investori, spoločnosti a miestne samosprávy ignorujú legitímne obavy obyvateľstva; konštatuje, že v mnohých prípadoch dochádza ku konfliktom a k porušovaniu právnych predpisov v kontexte hospodárskej nerovnosti a sociálneho vylúčenia; odsudzuje súdne prenasledovanie a kriminalizáciu environmentálnych aktivistov v amazonskom regióne, kde sa stupňujú útoky na environmentálnych aktivistov, ich zabíjanie a prenasledovanie; odsudzuje zvýšený počet útokov na environmentálnych aktivistov v Hondurase a ich

prenasledovanie a zabitie environmentálnych aktivistov v Guapinole; konštatuje, že za posledné tri roky bolo zaznamenaných 578 vrážd ochrancov životného prostredia a pôdy a obhajcov environmentálnych práv pôvodného obyvateľstva; zdôrazňuje, že Filipíny sú stále medzi krajinami, v ktorých postavenie obhajcu environmentálnych práv najnebezpečnejšie; opakuje svoju výzvu Komisii, aby vzhľadom na závažnosť porušovania ľudských práv v krajine a absenciu akéhokoľvek podstatného zlepšenia alebo ochoty spolupracovať zo strany filipínskych orgánov začala postup, ktorý by mohol viesť k dočasnému zrušeniu preferencií v rámci všeobecného systému preferencií plus (VSP+);

10. vyzýva Komisiu, aby zaistila nezávislosť štúdií posúdenia vplyvu pred uzatvorením dohôd o obchode a spolupráci a pred realizáciou rozvojových projektov, a to s osobitným zameraním na odmeranie ich negatívnych vplyvov na práva pôvodných a miestnych komunit a predchádzanie takýmto vplyvom; trvá na tom, aby sa posúdenia vplyvu vykonávali s významnou účasťou občianskej spoločnosti a miestnych komunit, a aby sa zistenia náležite zohľadnili v rámci hospodárskych dohôd a rozvojových projektov; žiada Komisiu, aby prehodnotila vykonávanie projektov v prípade porušovania ľudských práv;
11. zdôrazňuje, že ochrancovia životného prostredia v rozvojových krajinách zohrávajú kľúčovú úlohu pri ochrane lesov a ekosystémov a že pôda spravovaná pôvodným obyvateľstvom má nižšiu mieru odlesňovania a lepšie výsledky v oblasti ochrany ako chránené oblasti bez prítomnosti pôvodného obyvateľstva;
12. vyjadruje hlboké znepokojenie nad tým, že zmena klímy povedie k ničeniu obývateľnej pôdy, zničeniu ekosystémov a zvýšeniu dezertifikácie na určitých územiach, najmä v rozvojových krajinách; domnieva sa, že v najbližších rokoch vplyv zmeny klímy prinúti mnohých ľudí, aby sa presťahovali, keďže ich pozemky už nie sú obývateľné, a ako taká vytvorí viac environmentálnych migrantov z rozvojových a rozvinutých krajín; zdôrazňuje, že na tento účel a s cieľom zabezpečiť ochranu ľudských práv a dôstojnosti je potrebné zväziť medzinárodné uznanie štatútu environmentálneho utečenca; v tejto súvislosti konštatuje, že Dohovor o utečencoch z roku 1951 sa nevzťahuje na ochranu osôb vysídlených z environmentálnych dôvodov; žiada, aby sa objasnila spoločná terminológia na medzinárodnej aj celoeurópskej úrovni, pokiaľ ide o podmienky, ktoré sa vzťahujú na ľudí, ktorí sa sťahujú v dôsledku zmeny klímy; v tejto súvislosti upozorňuje na zásadné rozhodnutie Výboru OSN pre ľudské práva vo veci Teitiota proti Novému Zélandu, v ktorom sa uznáva, že ľudia utekajúci pred klimatickými a prírodnými katastrofami majú platný nárok na medzinárodnú ochranu podľa Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby vyhodnotili toto rozhodnutie ako podnet na objasnenie spoločnej terminológie na medzinárodnej a európskej úrovni, pokiaľ ide o podmienky migrácie z dôvodu zmeny klímy, a aby prijali všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie úplnej ochrany osôb vysídlených v dôsledku zmeny klímy podľa právnych predpisov EÚ a na zabezpečenie vhodného azylového systému, ako aj vytvorenie kanálov pre bezpečnú a legálnu migráciu; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby v rámci reformy migračnej a azylovej politiky Únie vypracovali a prijali vhodné opatrenia, ako sú programy mobility, získavanie zručností a rekvalifikácia pracovníkov z tretích krajín pochádzajúcich z krajín, ktoré sú obzvlášť postihnuté nepriaznivými dôsledkami zmeny klímy; požaduje využívanie humanitárnych víz a dočasnej ochrany osôb vysídlených v dôsledku náhlych katastrof a dlhodobého prijímania osôb pochádzajúcich z krajín, ktoré

sa stávajú alebo už sú neobývateľné v dôsledku zmeny klímy;

13. domnieva sa, že zavedenie právnych predpisov EÚ týkajúcich sa záväznej a harmonizovanej náležitej starostlivosti v oblasti podnikania môže pomôcť zlepšiť ochranu ľudských práv a dodržiavanie environmentálnych noriem v boji proti beztretnosti a zmene klímy v rozvojových krajinách a prispieť k vykonávaniu cieľov OSN v oblasti udržateľného rozvoja, Parížskej dohody a cieľov Európskej zelenej dohody; zdôrazňuje, že budúce právne predpisy by mali zohľadňovať osobitné potreby a práva žien a zraniteľných skupín, ako sú deti a domorodé obyvateľstvo; vyzýva Komisiu, aby sa naďalej usilovala o schválenie záväznej zmluvy OSN pre nadnárodnú spoločnosť v oblasti ľudských práv; v tejto súvislosti víta zámer Komisie vypracovať na túto tému legislatívny návrh, ktorým sa zabezpečí prístup k spravodlivosti pre obeť porušovania ľudských práv a postihnutým komunitám sa poskytnú mechanizmy nápravy a vyvodenia zodpovednosti; zdôrazňuje dôležitú úlohu súkromného sektora a investícií v boji proti zmene klímy; zdôrazňuje, že zavedenie účinných postupov zodpovedného podnikania má pre spoločnosť preukázateľné prínosy; opakuje, že investičné a obchodné dohody EÚ by mali zahŕňať záväzné a vynútiteľné ustanovenia na riešenie zmeny klímy, odlesňovania, straty biodiverzity a ochrany práv pôvodného obyvateľstva a miestnych komunít prostredníctvom účinného mechanizmu monitorovania a presadzovania; z hľadiska rozvoja sa domnieva, že revízia obchodnej politiky EÚ by mala znovu vymedziť, podporiť a posilniť ochranu životného prostredia a ľudských práv; zdôrazňuje, že povinnosti náležitej starostlivosti v sociálnej a environmentálnej oblasti a v oblasti ľudských práv by sa mali presadzovať v rámci nových obchodných mechanizmov, ako sú dohody o voľnom obchode, dohody o hospodárskom partnerstve, všeobecné systémy preferencií a investičné dohody;
14. pripomína, že negatívne dôsledky zmeny klímy oslabujú perspektívy rozvoja krajiny a zhoršujú existujúce nerovnosti, ako sú rodové rozdiely; zdôrazňuje, že zmena klímy má vážnejšie dôsledky pre zraniteľnejšie osoby, ako sú ženy a dievčatá, a že 80 % osôb vysídlených následkom zmeny klímy sú ženy; víta prísľuby podpredsedu Komisie Fransa Timmermansa o náprave rodových nerovností, ktoré sú zhoršované zmenou klímy; naliehavo vyzýva Komisiu, aby pri vypracúvaní a vykonávaní všetkých politík, ktoré majú vplyv na situáciu dievčat a žien, prihliadala na rodovú rovnosť a klimatickú spravodlivosť a aby podporovala účasť domorodých žien, ochrancov práv žien a všetkých marginalizovaných rodových komunít v rámci Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy;
15. vyzýva Komisiu, aby pozorne overila, či projekty v oblasti infraštruktúry a energetiky financované z rôznych nástrojov rozvojovej spolupráce a nástrojov vonkajšej politiky, a to aj prostredníctvom Európskej investičnej banky, dodržiavajú a neohrozujú ľudské práva, ciele trvalo udržateľného rozvoja, ciele Parížskej dohody v oblasti boja proti zmene klímy alebo Európsku zelenú dohodu; zdôrazňuje, že činnosti financované inštitúciami pre financovanie rozvoja bez súhlasu miestnych komunít a marginalizovaných skupín alebo zmysluplných konzultácií s nimi môžu predstavovať hrozbu pre obhajcov ľudských práv a životného prostredia; v tejto súvislosti vyzýva na dôkladné vyhodnotenie, či boli navrhované projekty vypracúvané v konzultácii s pôvodným a miestnym obyvateľstvom a či zahŕňali jeho skúsenosti a znalosti v oblasti miestnej ekológie, ľudských práv a rozvojových potrieb; zdôrazňuje, že mnohým environmentálnym konfliktom by sa dalo predísť predchádzajúcimi konzultáciami s miestnymi komunitami, pôvodným obyvateľstvom a environmentálnymi aktivistami a

ich aktívnu účasťou; všeobecnejšie pripomína, že prístup založený na právach by sa mal zaviesť do praxe a prísne uplatňovať a dodržiavať vo všetkých projektoch financovaných v rámci oficiálnej rozvojovej pomoci, najmä pokiaľ ide o práva pastierov a pôvodného obyvateľstva, čo znamená, že treba zabezpečiť účinné mechanizmy podávania sťažností a mechanizmy nápravy v súlade s odporúčaním Komisie 2013/396/EÚ z 11. júna 2013, najmä v prípade, ak sa opatreniami v oblasti klímy porušujú ich práva; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zvýšili podporu rozvojovým krajinám s cieľom dosiahnuť trvalé riešenia pre environmentálne vysídlené osoby vrátane pôvodného obyvateľstva, pastierov a iného vidieckeho obyvateľstva, ktorých tradičné živobytie bolo zničené nepriaznivými vplyvmi zmeny klímy, a s cieľom umožniť im nájsť si nové živobytie, ktoré je lepšie prispôbené meniacej sa klíme;

16. zdôrazňuje, že činnosť environmentálnych aktivistov je absolútne v súlade s cieľmi trvalo udržateľného rozvoja a že systematické vykonávanie týchto cieľov by sa malo uskutočňovať na miestnej, vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni;
17. vyzýva Komisiu, aby zlepšila rámec na ochranu obhajcov ľudských práv a environmentálnych aktivistov tým, že im umožní lepšie si uvedomovať svoje práva a ochranné opatrenia, z ktorých môžu mať prospech, ako aj aby posilnila sieť a zlepšila prepojenie medzi organizáciami zapojenými do boja proti zmene klímy a strate biodiverzity v rozvojových krajinách a na celom svete; naliehavo vyzýva štáty, aby uznali, že obhajcovia biodiverzity, ktorí prispievajú k bezpečnému, čistému, zdravému a udržateľnému rozvoju, sú aj obhajcami ľudských práv; na tento účel vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby preskúmali prípad udelenia právnej subjektivity prírode, čím sa posilní právna ochrana životného prostredia; vyzýva Komisiu, aby venovala osobitnú pozornosť diferencovaným potrebám ochrany obhajkýň ľudských práv, pričom uznáva ich úlohu ako mocných činiteľiek zmien, najmä pokiaľ ide o opatrenia v oblasti klímy; v tejto súvislosti zdôrazňuje potrebu podporovať budovanie kapacít a úlohu žien ako vychovávateľiek a propagátoriek v oblasti zmien a zaisťovať primerané financovanie týchto organizácií; pripomína, ako často sa ženy – vodkyne komunit a environmentálne aktivistky – stávajú obeťami represíí či dokonca vražd, ako v prípade odvážnych aktivistiek nominovaných a vybraných na Sacharovovu cenu Európskeho parlamentu za slobodu myslenia, konkrétne Marielle Franco z Brazílie, zavraždená v roku 2018 a Berta Cáceres z Hondurasu, zavraždená v roku 2016; vyzýva Komisiu, aby žiadala účinné vyšetrenie a postavenie pred súd osôb zodpovedných za vraždy environmentálnych aktivistov; poukazuje na ustanovenia dohody z Escazú o medzinárodnom práve v oblasti životného prostredia, najmä pokiaľ ide o vzájomnú závislosť medzi životným prostredím a ľudskými právami a potrebu chrániť environmentálnych aktivistov; nabáda Komisiu a členské štáty, aby uzavreli podobné dohody s inými makroregiónmi na celom svete;
18. vyzýva Komisiu, aby zvážila primeranú podporu miestnych, regionálnych a medzinárodných sietí ochrancov životného prostredia s cieľom uľahčiť ich spoluprácu a umožniť im zintenzívniť činnosť a prispieť k ochrane prírodných ekosystémov; podporuje mobilizáciu finančných zdrojov pre ochrancov životného prostredia, aby mohli investovať do lepšieho vybavenia na efektívnejšie pozorovanie území, ktoré sú ohrozené zmenou klímy, ako aj do poskytovania podpory zberu vedeckých údajov a najlepších postupov, rozvoja programov environmentálneho vzdelávania na prispôbenie sa environmentálnym zmenám a rozvojových projektov na zlepšenie environmentálnych podmienok a kvality života; naliehavo vyzýva partnerské krajiny,

aby prijali opatrenia na účinné zapojenie pôvodného obyvateľstva do opatrení na prispôsobenie sa zmene klímy a na jej zmiernenie, a aby na tento účel poskytli technickú a finančnú pomoc, ktorá sa dostane priamo k pôvodnému obyvateľstvu s cieľom podporiť samosprávu, územnú kontrolu a riadenie;

19. vyzýva Európsku úniu, aby podporovala regionálny prístup v reakcii na účinky zmeny klímy v rozvojových krajinách s cieľom posilniť úlohu decentralizovaných miestnych orgánov, miestnych organizácií občianskej spoločnosti a environmentálnych aktivistov v boji proti environmentálnym, sociálnym a hospodárskym vplyvom zmeny klímy;
20. vyzýva Radu a Európsku službu pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), aby posilnili uplatňovanie svojich usmernení o podpore obhajcov ľudských práv, systematicky zohľadňovali opatrenia na ochranu obhajcov ľudských práv a aby okrem reakcie na konkrétne situácie vypracovali dlhodobú stratégiu na čo najúčinnjšiu ochranu obhajcov ľudských práv;
21. naliehavo vyzýva Komisiu, aby poskytla podporu štátom pri zavádzaní ochranných mechanizmov a právnych predpisov, ktoré by vymedzili ochrancov životného prostredia, uznali ich prácu a zaručili ich ochranu;
22. domnieva sa, že Rada a ESVČ by mali Európskemu parlamentu predkladať výročnú správu o činnosti EÚ v oblasti ochrany obhajcov ľudských práv;
23. žiada zvýšenie politickej a finančnej podpory ochrancov environmentálnych práv a systematické odsúdenie represálií voči nim;
24. vyzýva EÚ, aby v súlade s rezolúciou Rady OSN pre ľudské práva 40/11 z 21. marca 2019 uľahčila informovanosť a účasť verejnosti na environmentálnom rozhodovaní vrátane občianskej spoločnosti, žien, detí a mladých ľudí, pôvodného obyvateľstva a vidieckych a miestnych komunít, a to nielen na v rozvojových krajinách, ale na celom svete;

INFORMÁCIE O PRIJATÍ VO VÝBORE POŽIADANOM O STANOVISKO

Dátum prijatia	14.1.2021
Výsledok záverečného hlasovania vo výbore	+: 12 -: 3 0: 8
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Norbert Neuser, Janina Ochojska, Jan-Christoph Oetjen, Michèle Rivasi, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Bernhard Zimniok
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Barry Andrews

ZÁVEREČNÉ HLASOVANIE PODĽA MIEN VO VÝBORE POŽIADANOM O STANOVISKO

12	+
S&D	Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Pierfrancesco Majorino, Norbert Neuser
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, Jan-Christoph Oetjen
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Michèle Rivasi
Lavica	Miguel Urbán Crespo

3	-
ECR	Ryszard Czarnecki
ID	Gianna Gancia, Bernhard Zimniok

8	0
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
ID	Dominique Bilde

Vysvetlenie použitých znakov:

+ : za

- : proti

0 : zdržali sa hlasovania